

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urtos/7/2020
Identifikačné číslo spisu:	7020200624
Dátum vydania rozhodnutia:	24.11.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:7020200624.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci odsúdeného U. M. pre zločin lúpeže formou spolupáchateľstva podľa § 23, § 173 ods. 1 českého Trestného zákonníka a iné, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. novembra 2020 v Bratislave, o sťažnosti odsúdeného U. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. septembra 2020, sp. zn. 6Ntc/10/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného U. M. sa zamietla.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 29. septembra 2020, sp. zn. 6Ntc/10/2020, podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z., § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného U. M., nar. XX. L. XXXX v S. E. K., trvale bytom B., ulica Y. XXX, okres X., Slovenská republika, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uznaného rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 21. mája 2020, sp. zn. 6Ntc/22/2019.

V odôvodnení tohto uznesenia krajský súd uviedol, že odsúdený U. M.X. splnil iba formálnu podmienku podmieneného prepustenia. Krajský súd ďalej poukázal na to, že odsúdený sa v minulosti opakovane dopustil trestnej činnosti, z čoho možno vyvodiť záver, že páchanie trestnej činnosti nie je len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale že ide o osobu, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť, pričom nie je záruka, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa opakovane nedopustí trestnej činnosti. Uvedené podľa krajského súdu potvrdzuje aj hodnotenie rizika sociálneho zlyhania odsúdeného, z ktorého je zrejmé, že jeho resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá.

Vychádzajúc z uvedených skutočností krajský súd uzavrel, že u odsúdeného sú síce splnené formálne podmienky podmieneného prepustenia, nakoľko v jeho prípade došlo k výkonu dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody, avšak nie sú splnené materiálne podmienky na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko osoba odsúdeného nedáva dostatočné garancie, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život aj vzhľadom k opakovanej

trestnej činnosti, nízkej úrovni dosiahnutého vzdelania a strednému stupňu rizika sociálneho zlyhania.

Proti tomuto uzneseniu podal priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí odsúdený U. M. sťažnosť. Zahlásenú sťažnosť do dňa konania neverejného zasadnutia dodatočne písomne neodôvodnil.

Spis spolu so sťažnosťou odsúdeného bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený 20. novembra 2020.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd preskúmal na podklade sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas, podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieneného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je teda okrem uplynutia zákonom ustanovenej doby výkonu trestu (formálna podmienka podmieneného prepustenia, ktorá u odsúdeného bola naplnená) aj to, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život (materiálna podmienka podmieneného prepustenia).

V posudzovanom prípade sa najvyšší súd stotožňuje s názorom krajského súdu o tom, že odsúdený U. M. splnil iba formálnu podmienku inštitútu podmieneného prepustenia, keďže vykonal viac ako dve tretiny uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody. K tomu, aby žiadosť odsúdenej osoby o podmienené prepustenie bola úspešná sa však vyžaduje aj splnenie materiálnej podmienky, teda preukázanie toho, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život. Na to, aby súd mohol zodpovedne posúdiť, či odsúdený počas výkonu trestu preukázal polepšenie, je potrebné vychádzať z komplexného posúdenia všetkých listín, nachádzajúcich sa v predložennom spisovom materiáli, s poukazom najmä na hodnotenie odsúdeného, poskytnuté ústavom na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený výkon trestu odňatia slobody vykonáva (č. I. 16 spisu), na odpis z registra trestov odsúdeného (č. I. 10 - 12 spisu) a hodnotenie rizika sociálneho zlyhania (č. I. 17 - 18 spisu).

S poukazom na záver hodnotenia odsúdeného, z ktorého vyplýva, že čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pričom ústav na výkon trestu odňatia slobody neodporúča jeho podmienené prepustenie, na stredné riziko jeho sociálneho zlyhania, ako aj na charakter trestnej činnosti, pre ktorú v súčasnosti odsúdený vykonáva trest odňatia slobody (zločin lúpeže, zločin ťažkého ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva) a na jeho sklony k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, keďže trestnej činnosti sa v minulosti (okrem predmetnej trestnej činnosti) dopustil už sedemkrát, možno sa stotožniť aj so záverom krajského súdu o tom, že páchanie trestnej činnosti nie je len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale že ide o osobu, ktorá opakovane trestnú činnosť pácha, pričom nie je záruka, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa opakovane trestnej činnosti nedopustí. Uvedené potvrdzuje aj hodnotenie rizika sociálneho zlyhania odsúdeného, z ktorého je zrejmé, že jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá a riziko jeho

sociálneho zlyhania je stredné. Zo všetkých uvedených skutočností je zrejmé, že u odsúdeného U. M. nie sú splnené podmienky na to, aby mohol byť podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe týchto skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného U. M. podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.